

چکیده پژوهش

این پژوهش با استفاده از روش تحقیق توصیفی و نیمه تجربی به بررسی میزان آگاهی پژوهشگران علوم پزشکی کشور از منابع اطلاعاتی می‌پردازد. جامعه مسورد مطالعه در این بررسی، شامل دو گروه است. گروه اول پژوهشگران پزشکی که حداقل یک مقاله علمی آنها در سال ۱۳۷۰ در نشریات علوم پزشکی به چاپ رسیده و گروه دوم فهرست منابع و ماخذ آن مقالات است.

در این پژوهش با استفاده از پرسشنامه و جستجوی اطلاعات در سیستم مدلاین و فهرست منابع و ماخذ مقالات، اطلاعات جمع‌آوری شده است. تجزیه و تحلیل آماری نشان می‌دهد که میانگین تاریخ نشر مقالات مورد استناد نسبت به تاریخ نشر مقالات منبع * ۱۰/۸ سال کهنه تر است در حالیکه در همان زمینه مطالب تازه دیگری نشر یافته که احتمالاً نویسنده مقاله از آن بی‌اطلاع بوده است. مقایسه استنادهای مقالات با نتایج بازیابی شده از مدلاین نشان می‌دهد، که نویسندگان می‌توانستند از اطلاعات روزآمد در تحقیقاتشان استفاده نمایند ولی متأسفانه بدلیل عدم آگاهی از وجود منابع جدید در کتابخانه از آنها استفاده نکرده‌اند. اغلب محققین به ندرت جستجوی کامل موضوعی را انجام می‌دهند، و در جستجوی اطلاعات از همکاران خود بیش از کتابداران کمک می‌گیرند. اغلب دانش پژوهان با ابزار کتابشناختی مانند چکیده‌نامه، کتابنامه، نمایه نامه آشنائی ندارند و اکثر آنها مراجع اطلاعات اصلی و عمده پزشکی را نمی‌شناسند. استفاده پژوهشگران از پایگاه‌های اطلاعاتی بسیار محدود است. فقط ۲٪ پژوهشگران از پایگاه اطلاعاتی Em base

---

*: source

ب

استفاده کرده اند و بطور کلی از نظامهای کامپیوتری دریافتن مطالب کمک نمیگیرند. نتایج تحقیق نشان میدهد، منابع اطلاعاتی علمی وجود دارد ولی پژوهشگران در استفاده از آنها موفق نیستند. دلایل عدم دستیابی پژوهشگران به مطالب علمی به ترتیب اهمیت عبارتند از: آشنایی نبودن پژوهشگران با منابع اطلاعاتی جدید و روزآمد، مشغله کاری و کمبود وقت، پراکندگی نتایج تحقیقات، عدم همکاری کتابداری با محققین، کمبود منابع اطلاعاتی به زبان فارسی، ساعات محدود کتابخانه و بالاخره دور بودن کتابخانه از محل کار.

در خاتمه لازم به توضیح است که عدم استفاده از داده های پژوهشی روزآمد

رأی توان عامل اصلی ضعف برنامه های آموزشی دانست.